

189. Mens Lampen spredder sit hvide Skin.

(Godnat.)

Joseph Glæser.

Andante con moto.

sempre dolce

1. Mens Lam - pen spre - der sit

hvi - de Skin. og Alt i Hu - set er ro - - ligt, jeg

sid - der og skri - ver med tænk - somt Sind; du kom - mer og læg - ger din

cresc.

Kind til min og hvisker God - nat for - tro - ligt. God -

nat, min sø - de, min el - skede Viv, min fau - re, duf - tende

Ro - se! og du min Pus - ling, mit Alt, mit Liv, min

espress.

Øj - e - sten og mit Tids - for - driv! sov sødt du Knop paa min

1ste og 3die Vers. | 2det Vers.

Ro - - - se! *p* Fa - - - der. *pp*

Fine.

2. Jeg kysser hans Kinder, hans Bryst og Arm,
 Hans buttede, smaabitte Hænder;
 Jeg jubler af Glæde, mens sødt ved din Barm
 Han smiler og slumrer: „Saa gjør dog ej Larm!“
 Du hvisker og smilende skænder.
 Du lægger ham varsomt paa Pudden blød
 Og vugger med yndige Lader
 Den blomstrende Dreng i en Søvn saa sød
 Og nynner-hvi bli'er jeg med et saa blød?—
 Og nynner en Sang af hans Fader.

3. O var jeg vel værd, at du havde mig kjær,
 Fortjente jeg nogensinde
 Dit Haandtryk og Smil, hvis ej med Enhver
 Jeg voved en Kamp om Sejrens Trophæer
 Begeistret af dig, Veninde!
 Jeg vaager for dig, sov sødt min Viv,
 Min faure, duftende Rose!
 Og du min Pusling, mit Alt, mit Liv,
 Min Øjsten og mit Tidsfordriv—
 Sov sødt, du Knop paa min Rose!

H. P. Holst.